

Etiam tenent. Egid. in 1. dist. 26. q. 4. Hieron. in 1. dist. 20. art. 1. et
quodlib. 7. q. 18. Gregor. in 1. dist. 28. q. 2. art. 2. eam q. a. p. p. dicit
Suar. dist. 27. sect. 2. no. 22. Ratione uo un. firmatur, q. h. a. lebi
modaliter ordinantur a. g. n. s. quos h. s. e. t. f. corpus b. p. a. m. a. r. e.
p. p. u. l. l. a. d. u. n. t. in u. l. i. g. n. i. s. u. p. p. o. n. i. b. u. s. e. i. u. s. d. e. m. m. o. n. i. u. s. a. n. o. u. i. m. o. d. i.
per quos dicantur illi a. g. u. a. l. e. s. et in u. p. p. o. n. i. b. u. s. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. m. e. n. s. u. r. a.
a. z. i. q. u. o. s. d. i. c. a. n. t. i. n. a. g. u. a. l. e. s. quod u. i. c. h. i. s. u. p. s. u. m. e. o. g. e. n. e.
i. m. p. o. t. e. q. u. a. d. i. f. f. i. c. i. l. t. a. t. e. a. d. u. e. n. s. a. r. i. j. s. n. u. l. l. a. m. a. f. f. e. r. a. p. t. q. h.
h. i. m. i. d. e. n. t. u. r. i. b. i. s. i. t. i. n. a. t. t. e. n. t. e. e. x. p. e. n. d. i. t. i. c. o. n. s. i. d. e. r. a. t. i. o. n. e. p. r. o. b. a. t.
n. u. l. l. a. m. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. m. e. x. n. a. t. i. i. n. t. e. r. r. e. a. l. e. m. r. e. l. o. c. i. m. e. t. e. i. u. s.
f. u. n. d. a. m. e. n. t. u. m.

¶ Si impote uideri quod a. l. i. q. u. i. s. m. i. s. a. n. u. o. f. a. t.
et p. o. n. a. t. i. n. l. e. r. u. m. n. a. t. i. n. e. a. c. t. i. o. n. e. a. l. o. e. i. u. s. n. o. n. h. e. n. t. q. u. a. m. p. r. o.
d. u. c. t. i. o. n. e. m. q. n. o. n. s. u. n. t. m. o. d. i. f. i. n. t. o. r. u. m. M. e. n. p. l. a. t. i. i. n. p. r. i. m. i. s. e. x. t. h. o.
a. s. s. e. r. e. n. t. e. r. e. l. o. c. i. m. f. e. n. i. n. i. n. e. m. u. t. a. t. i. o. n. e. s. u. b. t. h. i. D. e. i. n. d. e. g. r. a. c. t. i. o. n. e. s.
l. o. i. s. p. r. o. d. u. c. t. i. o. n. e. n. o. n. p. r. o. d. u. c. t. i. o. n. e. a. t. t. o. q. u. e. m. i. l. l. a. r. e. s. p. i. r. i. t. E. o. t. n. i. m. p. o. t.
s. i. b. i. l. e. q. u. o. d. a. l. b. e. r. t. h. i. e. e. x. i. s. t. e. n. s. a. g. a. t. i. n. a. b. a. r. i. t. o. n. e. m. q. u. a. e. i. n. i.
f. i. n. i. s. N. o. n. p. r. o. d. u. c. t. i. o. n. e. t. a. c. a. i. p. r. o. d. u. c. t. i. o. n. e. t. r. i. a. u. t. f. e. n. i. t. u. m. p. r. o. p. t. e. a.
d. e. m. l. o. c. i. m. t. u. n. c. g. r. a. u. s. a. p. r. o. d. u. c. t. i. o. n. e. f. e. n. i. t. s. a. p. e. n. e. x. i. s. t. i. t. u. m. d. e.
n. u. o. f. e. r. e. l. a. t. i. o.

Sicunt in aduersarij manare le d. e. m. a. p. l. i. n. t. e.
f. e. d. u. r. n. o. n. e. m. a. n. a. t. u. r. a. n. t. e. p. r. o. d. u. c. t. i. o. n. e. m. t. r. i. i. n. i. b. i. e. r. a. t. t. r. i.
f. e. n. i. t. u. m. a. u. t. q. u. o. m. o. t. u. s. l. e. g. n. t. i. a. d. e. i. u. s. p. r. o. d. u. c. t. i. o. n. e. m. l. e. g. n. t. i. n.
t. a. n. q. u. a. m. u. n. d. i. c. t. i. o. n. e. m. p. o. n. e. i. m. p. o. t. e. u. i. d. e. r. i. q. u. a. n. u. n. d. i. c. t. i. o. n. e. d. o. t.
a. l. b. e. d. o. q. u. a. d. d. o. m. u. s. f. e. i. n. f. i. n. i. s. u. e. i. n. h. a. c. q. u. a. e. i. n. f. i. n. i. b. i. c. o. s.
n. o. u. u. s. m. i. s. l. e. s. u. l. t. e. t. t. a. m. n. a. r. i. a. u. t. n. e. e. a. d. d. e. s. s. u. p. p. l. e. n. i. p. r. o. n. t.
q. u. o. d. n. o. b. y. e. i. u. n. t. d. e. A. n. g. e. l. o. n. u. m. o. p. e. b. u. i. i. n. p. i. n. i. t. u. r. i. s. q. u. a. l. e. g.
r. u. n. t. e. x. i. a. i. m. o. b. i. u. t. o. p. e. r. e. n. t. i. n. i. h. i. l. e. x. m. u. l. t. o. r. u. m. i. u. d. i. c. i. o. n. e. g. r. a. t.
N. a. m. c. o. n. t. r. a. o. b. i. h. e. t. s. e. p. t. i. l. l. i. u. s. a. t. q. u. a. d. a. d. o. u. m. n. o. n. p. o. t. d. a. r. i.
u. p. o. n. i. o. n. i. s. i. c. e. s. u. u. m. o. b. i. u. m. d. u. m. i. l. l. u. d. n. o. n. e. x. i. b. i. t. q. u. a. u. n. d. i. c. t. i. o.
i. d. e. i. t. n. o. n. e. x. i. b. i. t. n. e. e. d. a. t. i. o. b. i. u. m. c. o. g. n. i. t. i. o. n. i. s. i. n. h. e. i. t. u. r. a. a. t. u. o. e. x. i. b. i.
t. r. i. n. o. n. e. s. t. u. n. d. i. c. t. i. o. n. e. o. b. i. e. c. t. i. u. a. u. t. l. e. l. a. o. l. e. a. l. i. s. p. u. l. l. u. l. e. t. n. e. c. e. l. e. t.

ex numeratis conditionibus a Philis. Sui q' requiratur? Specifico
hi n' qua sola solat'is prestari videtur a tri tam pot' e' a re
existente, quam a non existente. Vltimo.

Posit' sunt et tri nec diuinitus impedi in pa
lelao: e' signum est quod nihil sit diuinitus a se n' uacitate
te tri' p'p'ia in diuinitus a se n' uacitate nihil e' diuinitus
ada in se n' uacitate, q' illa i'ca posita nec diuinitus impedi pot' est.
Quo bati deinde, q' secluso quoung' a se n' uacitate, et posita a se
diuinitus a se n' uacitate ad a quate intelligimus e' illi simile.
q' frustra ad id regunt' noui modi in se n' uacitate.

Philis posthinc argumentis p' bati impo'tem
e' diuinitus e' na' lei uices seclusi et tunc, qua' et si
aperte non conueniant, in hanc p'ni faciunt p' bati horem, et
contraria p' bati facile illis respondant, afferendo legi uocia
si ut seclusi uic' uic' horem nariam et logicam ad se n' uacitate
ham seclusi, que' it non fiat sine mutatione seclusi absolute
q' in q' emanat' seclusi uo' q' docuit seclusi seclusi sine muta
tionem seclusi, non uic' horem de emanat'. Sed his in respon' sioni
bus multa inuolunt' qua' minus p' bati. Nec n' Artes a se
retet aquam non mutari q' ex calida se frigida per emanat'.
Quo' si uis in q' fiat quod tri' emanat' sit uis seclusi ap
paret ad delectandam difficultatem id e' ex cogitatum. Quis
n' dicit hoc corpus non mutari si aliud ubi aegrot' q' motum se
calem, quod n' n' sit emanat' illius productio impertinent' s
ob: nam emanat' tam uera sunt actiones quam quoung'
a se. Deinde hae na' si diuinitus uolant' hae sub' bati et
a se emanat' seclusi mutatur, cur non ita si denuo a se
adueniat seclusi. Et hae quantitas sub' lata hae seclusi q'
emanat' in a seclusi aegrot' et seclusi mutabit' ut nemo n' negabit.
Cur q' si hae a seclusi unam q' plures seclusi denuo aegrot'
et uic' sunt modi seclusi, seclusi n' mutabitur? Accipio
horum modorum infinitam multitudine in em, q' semp' suspecta e' ob

Non in proprias res existimandum est. Sed in rebus de nomine
na hincem extrinsecam sumptam a se a absoluta, hincem esse
tollerere de medio le locis, quas consentiens Lutheri auctoritas
conseruat: Sed intelligendum est le locum dicere esse hincem
intrinsicam denominationem le latinum quod unum hincem, et hincem
hincem non esse a se a quod distinctum ex natura rei a se a absoluta.
Sed esse ipsam hincem absolutam, non a se a hincem sumptam, sed
ut le hincem a se a hincem, quam denominationem le latinum connotat.
V. g. similitudo nihil est distinctum a se a hincem a se a hincem.
Sed est ipsa a se a hincem, prout connotat hincem, cui efficit hincem
simile, est in se a hincem distincta a se a hincem a se a hincem,
qua coniecit ut via esse hincem a se a hincem ad hincem hincem
cui simile dicitur.

Sed supra est quod si le locum non distinguitur nisi a se a
hincem a se a hincem, cum aliqua sunt, quarum sententia est hincem, eadem
res, sit esse hincem et accidens, quod in se a hincem, le hincem, hincem in
creaturis dari le locum hincem, quas in deo in concedendum
de se a hincem. V. g. tom. 2. in 1. p. disp. 173. no. 3. a se a hincem
res, hincem que fundantur in hincem non pertinere ad hincem le
hincem. Nam ut aliqua sit accidens ex hincem hincem, opus est
ut hincem accidat et adueniat, quod nisi a se a hincem distinguatur
ex natura rei accidere non potest, ut facile patet. le hincem deinde
quod creatura Angelus non possit in hincem actionis, non quod non
sit vera et hincem productio: sed quod hincem creatura non accidit,
cum ex natura rei a se a hincem non distinguatur. Verum idem de le locum
hincem que fundantur in hincem, et de hincem que fundantur
in accidentibus in hincem, eadem in hincem hincem hincem in
quantitate ad hincem hincem hincem spectaret et le locum si
in hincem hincem que fundantur in hincem, ad hincem et hincem
hincem reducitur et hincem.

Ut in eius solus locum aduertendum est
alia accidit esse physica, alia logica. Quia sunt hincem

ex nā lej a nobis cui adueniunt nāno dicitur: Logica uō sunt
 in le ipsa subia, Leccia ab soluta, nostra m̄ uō dicitur dicitur
 hicta, si n̄ uouimus le p̄is, tanquam uis et ordines remi
 absolutarum, ad alias q̄ diuini similes, aequalis et d. De
 his ē non procedit lai Vāq̄. qua p̄p̄ d̄m est eandem rem cē sub
 stantiam, et accidens Logicum, hoc n̄ nullum ē inueniens. sub q̄ nō dicitur
 Quod uō addit de le obis diuis uerum est illas d̄lum cē su
 biales q̄ sunt subotentis, et uoluntatis Leconarum, creatis
 uō uouimus ut hā aduenientes lebus in suo cē uolun
 tatis. Exemplum de creatione a d̄i expendeur, si n̄ ad prax
 hūm a hōnis non spectat, nā est q̄ non distinguit ex nā uō d̄
 p̄i producti, sed q̄ uim ille efficit unum p̄ se. Interim t̄n
 uō p̄le bar. disp. 20. sect. 5. nō. 26. Unde intelliges le obis
 q̄ dicitur accia reacia q̄ distinguant ex nā lai a d̄o finis:
 Sed ex eo quod reatitor suum hūm respiciant, ut p̄t cē in
 diuis, qua uirtualiter m̄ a cētia distinguunt q̄ m̄ lea
 liter sō le op̄ient, sunt leales, quod idem ē de creatis d̄m.

Hec p̄p̄ia inferas le obis praxta tes
 uiden cētia leois q̄ uim uirtualiter m̄ a finis distinguant
 ur in suo cē quodamō pendet ab int̄u. Verum n̄ est d̄
 h̄ctionem inter illas, et finis fieri p̄ int̄u: fa lū
 m̄ rem qua est le las in suo cē pendere ab int̄u. Regula
 hō similitudinis ut actu distinguant a finis pendet ab int̄u
 nec n̄ est fr̄a aliqua ex nā lai ab illo d̄p̄icta: ac uō ip̄
 la entitas q̄ est le las sine ope int̄u existit et respicit sui
 hūm. Quod si argumentum a si quid ualeret p̄haret uias qua
 distinguant uirtualiter cē cētia leois, quod fa sum cē ex em
 p̄is p̄t. Nam attributa diuina uirtualiter m̄ int̄u et a cē
 tia distinguunt et m̄ sunt entia lealia: ē in regis
 gradus metaphis, q̄ inueniuntur in hōmine uirtualiter m̄ dis
 tinguntur, quos nemo dicit cē cētia leois. Est q̄ le las
 hō accidens leale, sed logicum, et p̄p̄ia n̄ opus est, ut a p̄.

ut distinguatur a se, quod concipitur ut eius causa, sicut in dis-
tinctione solum legitur in accidentibus physicis, nec et opus
est ut per aliquam lealem dependentiam a se hinc per se

Articulus secundus.

Quibus in rebus videntur rebus reales

videtur per se

Primum est rebus rebus fundantur in quantitate et qualitate. Inle-
liguis praevis nullam fundantur possunt vel sunt. Subiecta, et modi. In
substantia vero cum sit extremum le rebus, semper videtur supponere ad
illam finem a se distinctum, et quod non sit subiecta. Modicam
minimam entitatem quam sunt in a parte videntur possunt fundantur
rebus, et in particulari actiones, quae sunt, sunt per le rebus
causa et effectus. Causa vero non fundantur in parte, sed in remota finem

Absolute in a se videntur et tam modo, quam
subiecta et finem le rebus. De subiectis id docet Scotus. disp.
47. sec. 7. no. 4. ex D. Thom. 1. p. q. 28. art. 1. C. p. b. q. q. rebus
causa et effectus in Angelo d. g. immediate fundantur in ipsa Angoli
subiecta, et in est causa realis: quae immediate in subiecta fundantur
rebus rebus. Major probatur quod Angoli subiecta imm. hinc actio
nem Dei creaturam: quae in illa et immediate fundantur le rebus
cuius illa actio est finem, cum non nullum accidentis finem pat
ui illa immediate inuitatur, absolute omni est inuiti in ipsa
subiecta. Vltimo confirmatur exemplo, quod non le rebus aequalitatis
immediate fundantur in quantitate et le rebus similitudinis in
qualitate, ut et le rebus identitatis inter duos homines d. g.
imm. in subiecta non fundantur: est eadem in illa ad id le rebus

De modo idem dicitur de le rebus conuenit, nam quod non
duo subiecta fundantur leales rebus identitatis, ut duo actiones,
duo ubi, duo uniones eiusdem spei, casum fundantur? le rebus
vero quae id in actionibus imparibus debilis est. Nam actio e

functum pro inum lebois ea ex efflu, at uo lebois identitari
quam huius cum alia actione eiusdem speciei est functum remoti

Maio dubitatio est si in lebois realibus
alia fundari possunt. Et quidem quod casus naturali quod sunt dis
tingunt, consequenter docent quod negatiuam, ne scilicet mo
dorum realium infinitam pro modo multitudine inducant,
incredibile n. est quod in hac Laternitate v. g. dentur tot mo
di reales, quot dantur alia paternitates, quod sitis dici pot
est quod dantur alia lebois quod dissimilis est. Solle foren
tur lebois supp. illa optatione, quod alia lebois, cum sint
incapaces fundandi alia reales, ut Deus se fecerit ad cre
aturas v. g. quas condidit lebois nisi quod incapax funda
di de nouo realem, et id in Deo sic quod infinitam perfec
tionem, in lebois uo quod quod imperfectionem

Supp. uo quod uiritaliter in quod sunt dis
tinguant uerum credit uer. disp. 47. s. 11. no. 6. cum
lecto in 2. dist. 1. q. 4. et 5. et in 4. dist. 6. q. 10. et alijs
quos citat posse unam lebois aliam fundare. Probatur
haec, quod duae paternitates tam concipiunt inter se, quod
duae a lebois. Si igitur haec realibus inter se opponi
tur lebois, ut id in Laternitatibus n. conceditur
quod et argumentum fieri potest in dissimilitudine, in qua
habet lebois, nam non minus distant Laternitas et
fidelitas, quam a lebois, et nigredo: sed haec realibus se
Laternitibus et similitudinis opponunt: quod et illa.

Secunda sententia est D. Thom. 1. p. q. 24. a. 4.
et 2. contra Gentes cap. 13. Terrar. 4. contra Gentes. c. 11.
Motus. 1. p. q. 42. art. 1. disp. 2. q. pro sua opinione
ita possunt argumentari, in primis quod sequens est pro
cessus in infinitum, quod idem quod ille sequi si una factio
habet quod aliam, et unum v. g. a lebois et pro sensu sit,
sic et sequitur sententia lebois quod aliam lebois realem

oppam sibi respiciat. Ad hoc argumentum licet de ar. no.
 12. dupliciter. 1. concedendo totum, neg. 2. a. liguod inton
 ueniens id leputat in lebus que solum uirhes liter
 distinguunt. 2. negando cum p. lesum in unum
 Nam et si Paternitas v. g. referat ad aliam pateri
 tatem re loi acali. Similitudinis, Ita re loi. Similitu
 tudinis iam non le opit oppam p. aliam, cum amba
 sunt pates similitudines. Et sic le opiat p. le
 la honam q. d. in similitudinis. Et a honem, ille re latione
 v. Similitudinis erunt qdem similes p. alias, que
 rursum inter se non opponitur a. his re libus, q. sunt
 pates similitudines. Quod si uirbes, Ja. Lem tot le
 loei re les similitudinis danda scilicet in hac Paterni
 tate, quot sunt alia 99 similitu diei pot, et quot
 sunt alia 99 d. in similitu denominatur, uno quot sunt
 le s. 99 est d. v. s. a, concedit totum, q. huius numerus le
 Loum, Temp. est finis

2. Eadem opio n. pot. sit centrato et au
 cidenta licet sub esse eodem q. n. sed ex eo q. una le latio alia
 fundet id sequitur: q. n. e. concedendum unam le latio in alia
 fundari. Min. p. b. ar. q. huius Paternitas e. centrato sub le latio
 cum centrato sit de latio, et rursum cum contingenter sit de latio
 alioi paternitati, q. accidens n. et contingenter a. la. d. ar.
 cui sit sit, contingenter et accidenta. tr. de illa p. d. i. ar.
 re latio q. accidenta. tr. col. le latio. Re huius concedendo eandem
 p. m. accidenta. tr. et contingenter sub esse eodem q. n. neg.
 n. id est inueniens. Nam genus centrato est uter
 et rursum cum accidenta. tr. sit et denominatur spei,
 et uter accidenta. tr. de illa p. d. i. ar. Sic in e. libus
 re libus exempla de sunt. Hec n. tabula centrato e.
 subia, et rursum cum sit aurata accidenta. tr. aurum q. d. e.
 sit subia, accidenta. tr. et rui auri de tabula d. v. subia

siq' accidit in similitudine reali v.g. Haec centum est le-
 aho, et inde accidentali relata, q' refertur ad aliam rel-
 ationem similitudinis q' accidentalem sibi l'um.

Si relatio realis aliam fundaret, in
 rebus divinis alia et' fundarentur, qd' m' e' falsum, q' p-
 teres quatuor saepe traditas nullam aliam realem in Deo
 agnoscent. Hinc argumentum tenendum e' negando mai-
 orem. Relatio uo' illius tradita e' q' 1. art. 2. ad finem, quap-
 p' non est opus ut iterum inleleber

Sed quaerere possumus si Deo reales rel-
 ationes ad creaturas denuo possint aduenire. Cum n. vir-
 tute m' a suis finis distinguantur, nullam mutationem
 aut variationem inducunt: q' de divina Dipos' denuo heat
 respectu realem ad Angelum quem creavit, nulla inde in-
 illa sequetur varietas. Et unformati q' relati e' in cre-
 atura nihil est p'terea potum qua mediante eat, que res
 p'it e' sum' productum, quin a lig' e' intrinsicum ap' rei
 addatur: potente q' divina Dipos' dicit et relati ad creaturam
 quam denuo condidit, q' illam actu respicit, ut actu con-
 servat. Et ulterius p' bati q' compositio virtutis divina
 simplicitati, nec immensitati, ut a his exemplis saepe p' bo-
 num est.

Non est m' a comuni Diversa q' dicitur receden-
 dum, et p' p'ia statuendum est non posse Deo aduenire
 Denuo realem aliquam relationem, et illa virtualiter m' a
 finis distinguatur. Relati e' q' relati e' intrinsicus ordo ad
 suum finem, in Deo uo' non pot' dari talis ordo ad creatu-
 ras, et haec est ratio p' p'nantia ob quam rogamus de
 Deo denuo aduenire Deo, non uo' q' sequeret mutari in
 illo, q' compositio virtutis ei repugnet. Exemplum de
 actione, qua Deus actu conservat creaturam, nihil conuin-
 cit, q' cum actu sit in ipsa creatura, nihil intrinsicum

denovo arguit in Deo: et uo relatiō est aliud ens in trīse
cum, et in trīsece Deum ordinarē ad creaturam, quod res-
pugnat ipsius in finitā perfectioni, quā talis est ut ei ali-
quā in trīsece denovo aduenire, etiam si q̄ nullum in dī
iniquatur unicipere non possit in dī. Quod si aliqui sunt
denominatiōnes, q̄ in tempore adueniunt, ut eē Inum, et
Creatorem, illa de sumuntur ab exteriora Dei actiōnes, non
a reali aliqua re. lōi.

Triculus 3°

¶ Relatiōes sunt perfectiones rerum in q̄ sunt.

Non quoniam ¶ Relatiōes absolute in se sint Relatiōes perfectiōnes et perfectae, planum ē n̄ q̄ fieri videntur, l. illa ap-
rei a finitā de hīguantur, l. in unitate. et p̄bati q̄ Relatiōes cum sunt in hā realitā natiō in se hēt bonitatem
entis: sed bonum, idem est et q̄ perfectum, et bonitas dī
ae perfectio: q̄ Relatiōes si in se considerantur sunt perfectae.
Deinde q̄ perfectum illud ē et esse p̄ho cui nihil debet:
sed Relatiōibus in suo q̄ nihil debet: q̄ sunt perfectae,
et ita docent Fons. lib. 4. cap. 2. q. 7. sect. 7. hōar. dīsp. 10.
sect. 3. nō. 15. et plures a hīguor uat.

Sed quoniam ¶ Relatiōes addat perfectiōnem sub hī in quodam. Nam bene pot̄ a hīguis ē in se
perfectum et nullam addere perfectiōnem se t̄p̄ in quo est.
Ita se hēt calor, absolute n̄ perfectus est, nullam in aqua
addit perfectiōnem. Ad hoc n̄ ut hīguis perfectiōnem addat
sub hī, se hēt ut illi congruus sit, et illius conuatiōem t̄p̄
debet, ut se hēt idem calor r̄i ignis, quod duplīci mō p̄t
accidere, l. si perfectiōne sub hī, cui congruus est, tanquā
illius p̄oī, sive actiua in sit, sive sit passiva, l. si ad

quam hęc adiunctam, ut de hęc discurtus uq. ex eo n. quod adiu-
 nctam hęc imperfectionem hęc sic perfectio non pot. e. simplr
 atq. ad eo illi non conuenit. d. sio perfectiois simplr simplicis, quę
 communiter schola hęc uos accipiunt. 2° ppi oppositioem quę
 hęc cum alia equali perfectione, nam ex eo sequitur utransq. non pos-
 se e. in eodem. Vg. le ad iā et le ad effit illi concordans, cum
 opponantur, non possunt e. sit in eodem: atq. a deo inde hęc ut
 hęc eā melius sit non deie illam le locū quam hęc, quod est
 contra traditam d. sioem perfectionis simplr simplicis, quę
 omnia in illas le bōs quadrare non pot.

Sic q. se hęc dicit le bōs, cum n. inter
 se opponantur, non possunt e. sit, Vg. in eodem persona filij
 non pot. e. paternitas et filia, unde hęc ut hęc illi non
 melius sit hęc paternitatem quam non hęc: non est q.
 paternitas perfectio simplr simplicis, sed non simplr hęc
 est infinita perfectio in suo gē. m. Deinde, q. nula est
 perfectio simplr simplicis, quę inde pot. nostro modo abtra-
 hit a Personis et in unaquaq. persona non sit hęc: sed
 le bōs dicit, nec in Deo pot. nostro modo ab illis abtra-
 hit sunt hęc: nec in unaquaq. persona ita sunt uos,
 nam paternitas non est hęc in Filio et sic de ceteris:
 q. dicit le bōs non sunt perfectiones simplr simplices: Ma-
 ior est certissimē. Minus probatur, implicat n. abstrahere di-
 uinam essentiam a Personis, et hęc hęc le bōs. cons-
 tituitur Personarum, et a hęc Personam hęc hęc uos
 relucet. Nam Filij et ceteri Pr. si hęc hęc paternitatem
 et d. Unde contra non pot. non e. hęc.

Et q. uolentibus inferitur diuinam essentiam
 quę nostro modo concipiendi a hęc a Diuinis Personis simi-
 liter continere ipsas le bōs et unaquaq. Personam
 præter le bōm quam hęc hęc, le hęc a hęc eminenter
 continere. De hęc est q. in eadem diuinā ab hęc perfectio

Eminenter, & frater, et in unaquaque Personae: sed contra di-
vina non potest frater contineri rebus, nec a aliqua Persona fra-
ter etiam potest contineri: quod continent illas eminenter. Un-
de potest omni perfectionem simpliciter frater esse in Deo et in una-
quaque Persona, et nullam perfectionem simpliciter frater esse in
divina essentia, nec in aliqua Persona praeter se locum quam
frater includit.

Contra hanc doctrinam obij. I. Si divina re-
bus dicerent perfectionem a aliqua perfectio est in una Per-
sona, quae non est in alia, et quavis persona est perfectio
divina essentia et duae perfectiones essent una: sed haec via
sunt falsa: quod rebus divina nullam important perfectionem.
Major quaedam priorum potest probatur quod in Patre est Patris
nitas et non in Filio. Unde in Patre et Filio pro-
ter Paternitatem et Filialitatem est spiratio actus,
in Spiritu Sancto est inspiratio passiva. Quod tam-
potest confirmatur eadem maiore, quod cum rebus dicitur frater
perfectiones, et frater Paternitas sit in Patre, non in
divina essentia sequitur Patrem esse perfectiorem divinam essentiam.
Quod 3. etiam potest quod in Patre et Filio sit supra plures
rebus quam in Spiritu Sancto: quod Pater et Filius sit
essent perfectiores si rebus alicuiam dicerent perfectio-
nem.

Respondetur notando eandem maiorem,
nam essentia divina continet eminenter rebus et quavis per-
sona ob eandem rationem eminenter et continet rebus
reliquarum personarum. Unde nihil sequitur eorum quod
maior inferebat. Instabit. Sequitur quod divinam essentiam
esse perfectiorem Personis, et probatur quod quidem perfectio-
nis est eminenter continere disjunctum obij. quam frater,
ita illud, quod disjunctum continet eminenter perfectio-
nis est illo, quod disjunctum continet frater. Sed divina essentia

continet eminenter rebus, et Personis factis: quae est perfectio illi
 sit maior em uerum esse in creatis, factam uero in diuinis. Et ratio est. ^{1.} Respondetur
 manifeste, quod in creatis perfectiones factas, habent dependentiam
 a rebus quae illas continent eminenter, sicut tales perfectiones
 factas, ut semper habeant adiuuentiam imperfectionem, quod utru-
 numque a diuinis perfectionibus longe abest nec in ipsis datur
 aliqua dependentia, sed supponitur imperfectio, unde tam perfec-
 tum est eminenter solum continere rebus, quam continere
 illas factas sicut et eminenter. Ex quo a parte sequitur bene
 inferri esse eo quod diuina rebus dicunt perfectionem Personarum
 esse perfectiones creatas, et contra Personis, nec duas Per-
 sonas una, sed in rebus absolute diuinam aequalitatem ab-
 orandam et colendam esse.

Exemplis res sic manifestat dicitur. Vg. quod emi-
 nenter continet sciam et fidem, quem potest esse multi docent, perfec-
 tio est facta et scia, quod habet illarum perfectiones contractis imperfec-
 tionibus. Sed perfectio est auro et argento quod produunt, quod emi-
 nenter ita utrumque continet, ut illis det esse per ueram aequalitatem of-
 ficientiam, nec in rebus creatis est aliqua eminentia sicut un-
 hinciam nisi his duobus modis, et quod per se semper id quod con-
 tinet aliqua eminenter in creatis est perfectio, sed diuinis
 non datur talis eminentia in rebus de qua agimus. Nam
 rebus non habent dependentiam ab creatis, nec sunt a diuinitate
 aliquam imperfectionem, et quod per se non est maior perfectio con-
 trahere illas eminenter, quam eminenter et factis sicut ois, sicut
 aliquas.

Aliqui maiorem perfectionem extensiuam esse
 asserunt factis continere rebus, quam eminenter solum, nec de
 perfectione extensiuam ueretur concedere esse maiorem in Per-
 sonis quam in creatis, nec in perfectione extensiuam esse a rebus sicut
 perfectio, sed in rebus habere plura factis, quae loqui dicunt uisibilem
 esse Deo et creaturis extensiuam perfectionem esse quam sit Deo sicut

Verum cum nec magis perfectio in nobis inuisibilis non est de
illa multum inquirendum.

2°. *¶* Unam in campo summam perfectionem
in Deo agnoscent, passim asserunt Deum esse unum summum omnium
et unum summum perfectum: quod non concedunt nisi ubi diuinas esse per-
fectiones, nisi in plures in Deo concederent perfectiones, cum
plures in ipsis de relationes faciantur. Rerum *¶* loqui in
de bonitate et perfectione Dei absoluta, quae est unius, non
plurimum et inuisibilis, et non loqui de relationibus. Quia de
sub his his praetibus quod uerumur has perfectiones relationes in
concedant, ex his in quae expressae dicunt aperte colligitur il-
las concedere sub alijs, si hinc pluribus relationibus in Deo re-
aliter distinctas uenerantur. quae ex distinctione aperte loqui
plures perfectiones agnoscent, et illas sub his uerbis non tradide-
rent, quae de se parum uerandum uiderent, cum aliqui illorum
membris nobis sit manifesta. Aduerte in *V. d. g. 1. p. disp. 100.*
122. cap. 4. asserere uocis sit uocis esse unam perfectionem
et non plures. Verum ex his quae hactenus tradidimus, quae
iure discit et quid ei tendum sit per ne diuinus in relatione
inueniuntur, *theologi* potius, quam *Philosophi* personam agamus.

Articulus Quartus.

Quomodo distinguantur quanta oppositane re locum

Ad illam requirunt distinctionem ap. rei uices sunt oppositane re
locum docet Scot. in 1. dist. 21. et in quod lib. 9. 6. Probatur
uocis. Si si Deus eandem rationem qualitatem pluribus ponat in
substantiis, erunt illae inter se similes et re locum realem: et in fin-
rum harum re locum est idem in omnibus: quod non requiritur ad op-
posititas re locis, ut illarum sunt a ap. di. distinguantur.

Deinde idem habet rationem identitatis ad seipsum: sed ratio identitatis est realis: quod inter similes rationem realem oppositam non recurritur ulla distinctio a se. rei. Man. probatur quod remane cogitante sonantes est idem a se. rei. scum: quod ratio quam habet identitatis est realis.

Hanc uero opinionem impossibilem esse ratio conuenit. In primis quod si eadem quantitas pluribus in subiectis consideretur reles reles similes in diuersis, cum oes identificentur cum eadem quantitate, in unoquoque subiecto, sunt illa res: quod idem per reles reles se sibi ipsi simile est et sibi opponeretur, quod est impossibile. Contra probatur, quod subiectum ab illis tribus reles reles denominatur, cum nulla sit ratio ob quam ab uno, quam ab alio simile dicatur. Deinde quod per reles non tantum opponuntur extrema, sed et similes, quod si eadem ab eodem fuerat opposita reles, eadem sibi ipsi opponeretur, quod est uis impossibile.

Ad primam quod in oppositam rationem deum non potest exerceri realem oppositam relationem inter diuersa extrema, si similia idem est. In exemplo uero opposita dicuntur illa extrema similia in unione, quod reles reles, cum non unumquoque habeat distinctam unionem, et oia nana ad fundendam reles reles, cur reles similia non erunt in unione? Non dicuntur uero similia in qualitate ob uerum oppositam. Ad 2. responderetur negando idem de reles reles identitatis ad se ipsam, est enim idem seum negatiue, tunc est non est diuersum a se, reles reles uero non est nullum, quod cum reles sit oppositio, se a se. rei. per reles reles dicuntur idem seum, a se. rei. sibi ipsi opponeretur, quod est absurdum.

D. Thom. 2. 2. p. 2. q. 42. art. 4. Molin. ibid. art. 1. disp. 2. et mult. alij quos citat, quod accedit. Scot. disp. 47. sect. 9. no. 3. asserunt reles reles distinctioem esse nana lei inter diuersa oppositam reles reles. Hoc probatur quod conelatiua reles reles sibi opponuntur: sed quod superaditatis reles reles non minus ex

extrema quam sentia referuntur: q̄ si futurum oppositum realem
est idem sibi ipsi opponitur, et ad seipsum ordinabitur, quod
est falsum. Deinde q̄ reals opposita non distinguuntur inter
se ex natura rei: sed non identificantur cum suis partibus: q̄ ut per
ta distinguuntur ex natura rei: Maior pars q̄ non potest intelligi quomodo dicitur
sua habitudine et opposita idem ad se sunt inter se: de minoribus nul-
la est dubitatio.

Sum in distinctione a priori potest esse realis, et mo-
dalis, q̄ est, quoddam realem illarum inter sentias opposita
realem. Realem ipsi semper esse naturam deest fons. s. met. cap.
18. q. 1. sect. 7. quod opio probari potest, ex ipsa re. s. d. p. r. o. c.
Est n. ordo ad aliud. Quod ut realis non distinguuntur non be-
ne aliud censetur: sed reals non minus in inane extrema
quam sentias, cum q̄ identificantur: q̄ et ipsa sentias reals
distinguuntur debent. Q̄ q̄ reals distinctione quam venemur
inter duas personas non aliunde probari, nisi est opposita reali
relativa: q̄ quaecumque reals opponuntur, reals et distinguuntur
non sed non in inane q̄ superiora dicitur q̄ reals opponuntur ex-
trema quam sentias: q̄ et sentias reals distinguuntur respectu
sicut in probabili sit hoc opio, a b. s. l. u. c. e.
Dm. senes cum Bar. ut lo. no. 4. in alijs distinctione
alem inter sentias legi, in alijs ut modalis sufficere.
Probatur et quod probentem peni. q̄ modalis distinctio
sufficit, ut quod ita distinguuntur aliud bene censetur, nam
aliud est ubi aliud res ubi tunc: sed reals reals est hoc
bitudo et aliud: q̄ exerceri potest inter illos q̄ modalis in alijs
niguntur. Deinde. Modalis distinctio sufficit ad veram
dependiam et causalitatem effectivam: q̄ et sufficit ad
relativam oppositionem. anis pet, nam mis. sic q̄ veram
actionem quod est dependiam a causa efficiente. sicut q̄ probatur
q̄ non minor reals distinctio ad veram dependiam, quam ad
realem: sed dependiam quod est in modo a le modalis reata sufficit